

ADAM SMITH, 1776

LA RIQUESA DE LES
NACIONS, THE WEALTH OF
NATIONS

PRESENTACIÓ DE DAVID PORTELL I MENSA

CP

- ⦿ Els monopolistes al mantenir al mercat constantment desabastit, al no subministrar mai plenament la demanda efectiva, oferten les seves mercaderies molt per sobre del seu preu natural, i eleven les seves remuneracions, ja siguin salaris o beneficis considerablement per damunt de la seva taxa natural.

CP II

- El preu del monopoli sempre és el més alt possible. El preu natural o preu de lliure competència, pel contrari, sempre és el més baix possible, no en totes les ocasions, però sí durant qualsevol període perllongat de temps.

- ⦿ Valor d'ús
- ⦿ Valor de canvi
- ⦿ Preu Natural (preu del que costa fer el producte)
- ⦿ Preu de Mercat (preu al que realment es ven, al que estan disposats a comprar i el productor a vendre)

Mercat vs Educació

- ⦿ A més especialització, més mercat, més riquesa.
- ⦿ La diferència entre dues persones totalment diferents com per exemple un filòsof i un vulgar mosso de corda, sembla que vingui no tant de la naturalesa com de l'hàbit, el costum i l'educació.

Desigualtat

- ⦿ No tenim lleis al Parlament contra les unions que pretenguin rebaixar el preu del treball, però n'hi ha moltes contra les unions que aspiren a pujar-lo.
- ⦿ A més en aquests conflictes els patrons poden aguantar molt més temps (que els treballadors)
- ⦿ A llarg termini l'obrer és tan necessari pel patró com el patró per l'obrer, però aquesta necessitat no és així a curt termini.

Necessitat de Creixement

- Si la riquesa d'un país és molt gran però s'ha mantingut estacionària durant molt de temps, llavors no hauriem d'esperar que els salaris siguin molt elevats (la Xina de Marco Polo).
- El preu monetari del treball esta necessàriament determinat per dues circumstàncies: la demanda del treball i el preu de les coses necessàries i còmodes per a la vida.

Doble Moral

- ⦿ Els nostres comerciants i industrials es queixen molt dels efectes perjudicials dels alts salaris perquè apugen els preus i restringeixen la venda dels seus béns al país i a l'exterior. Res no diuen sobre els efectes nocius dels beneficis elevats. Guarden silenci sobre els efectes perniciosos dels seus propis guanys. Només protesten davant les conseqüències dels guanys dels altres.

Europa

- Però la política d'Europa al no deixar les coses en perfecta llibertat, dona lloc a d'altres desigualtats molt més importants; Hi ho fa fonamentalment de 3 maneres: Primer en restringir la competència en alguns sectors a un nombre de persones menor dels que estarien disposats a entrar en aquests (sectors, en d'altres circumstàncies – posa CP-). Segon, a l'incrementar en d'altres aquest nombre més enllà del que seria natural (Subvencionar llocs deficitaris). I tercer, a l'obstruir la lliure circulació del treball i del capital.

Joves i feina/esforç

- Tot jove que durant molt de temps no hagi obtingut cap benefici del seu esforç desenvoluparà una aversió natural al treball.

GENERACIÓ DE RIQUESA

- L'Augment de la quantitat d'or i plata a Europa i l'expansió de la seva indústria i agricultura han coincidit en el temps però es deuen a circumstàncies molt diferents: el primer és accidental (s'han trobat mines a Amèrica) i el segon és fruit del final del feudalisme i de la instauració de lleis que donen seguretat per fer negocis. Polònia que és un país feudal és tan pobre com abans del descobriment d'Amèrica.

- ⦿ La disminució gradual del preu de totes les manufactures és l'efecte natural del progrés. Els preus del treball augmenten tot i que el cost baixa, els salaris augmenten però el cost del treball baixa.
- ⦿ Tecnologia
- ⦿ Productivitat
- ⦿ Societat: Riquesa: 3 classes socials
 - Renda Terra: indolència, ignorància,
 - Salaris del treball
 - Beneficis del capital

Distribució de la riquesa

- Si hi ha treballadors improductius que viuen dels salaris, viuen dels productius, que sovint veuen perillar la seva existència quan el paràsit és el que perjudica però no el toquen.
- Resulta raonable gravar més que proporcionalment, respecte al seu ingrés, els rics, per finançar la despesa pública.

EDUCACIÓ

- Amb una despesa molt petita l'estat pot facilitar, estimular i inclús imposar sobre la gran massa del poble la necessitat d'adquirir aquells elements essencials de l'educació.
- L'estat pot facilitar aquesta adquisició establint en totes les parròquies o districtes una petita escola on els nens puguin estudiar pagant una taxa tant moderada que inclòs un treballador comú sigui capaç de pagar-la. El mestre seria pagat per l'estat en part però no totalment, perquè si fos així aviat s'acostumaria a desatendre la seva tasca.

- ⦿ (L'estat) pot incentivar l'adquisició d'aquests coneixement mitjançant la concessió de petits premis i distintius honorífics als fills de famílies humils que sobresurtin en aquests.
- ⦿ L'estat pot obligar gairebé tot el poble a conèixer aquests elements de l'educació establint un examen obligatori per entrar a un ofici, etc.
- ⦿ Quan més instruïda esta la gent menys enganyada pels miratges del fanatisme i la superstició que amb freqüència dona lloc a terribles pertorbacions entre les nacions ignorants.

- Un poble educat i intel·ligent a més és sempre més decent i ordenat que un ignorant i estúpid. (...) El poble esta més preparat per investigar i és més capaç de descobrir les protestes interessades de la facció i la sedició.